

Συνέντευξη του **Άγγελου Χάγιου** στον **Τάσο Τσακίρογλου** και την Εφημερίδα των Συντακτών

Ο Άγγ. Χάγιος τονίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ γίνεται μια μνημονιακή κυβέρνηση και εκτιμά ότι η γενικότερη αντιδραστική κατάσταση μπορεί να αλλάξει “μόνο με τη μαχητική ενωτική εισβολή του οργανωμένου λαού στο πολιτικό γίγνεσθαι”

-Πώς θα επηρεάσει το πολιτικό σκηνικό η νέα συμφωνία και τι επιπτώσεις θα έχει στην Αριστερά;

Έχουμε ήδη το πρώτο ρήγμα στον ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε οι παντός τύπου μνημονιακές κυβερνήσεις και μάλιστα σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης δεν μακροημερεύουν. Μιας χρήσης είναι και το πολιτικό προσωπικό τους, είτε είναι ΝΔ-ΠΑΣΟΚ είτε αριστερό όπως στην Κύπρο. Η ποιοτική αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό εκφράζεται με την ‘οικουμενική’ πλειοψηφία βουλευτών από ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι που στηρίζουν την συμφωνία για το 3ο μνημόνιο. Με τον ΣΥΡΙΖΑ να μεταλλάσσεται σε κορμό ενός μνημονιακού ‘εθνικού’ τόξου. Με την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ να προχωρά, σε συνεργασία με το αστικό μπλοκ και με τους οικονομικούς δολοφόνους των Βρυξελλών, στο πραξικόπημα σε βάρος του μεγαλειώδους, πραγματικά ηρωικού λαϊκού **“ΟΧΙ”**. Γίνεται, πλέον, μνημονιακή κυβέρνηση εξαπάτησης και εξαθλίωσης του λαού με το 3ο μνημόνιο να αποτελεί το πραγματικό πρόγραμμα της. Πρόγραμμα ρευστοποίησης της δημόσιας περιουσίας, των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων και κάθε έννοιας λαϊκής κυριαρχίας.

Είμαστε ήδη σε μια νέα ιστορική περίοδο. Αυτό το σκηνικό μπορεί να αλλάξει μόνο με την μαχητική ενωτική εισβολή στο πολιτικό γίγνεσθαι του οργανωμένου λαού. Η ελπίδα πλέον, για τους εργαζόμενους και τον κόσμο της αριστεράς, είναι στα χέρια τους έξω από τον ΣΥΡΙΖΑ και ενάντια στην ηγεσία του.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναλαμβάνει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Απευθύνεται στην “εκτός των τειχών Αριστερά”. Στις μαχόμενες δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που διαφοροποιούνται έμπρακτα. Στο ΚΚΕ, παρ’ ότι ρίχνει άκυρο σε στόχους ρήξης σήμερα. Να στρατευθούμε από κοινού, για ένα ενωτικό, μαχόμενο κοινωνικό -πολιτικό κίνημα για το **“ΟΧΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ”**.

Να ανατρέψουμε το πραξικόπημα, την αντιλαϊκή συμφωνία, το νέο μνημόνιο και κάθε κυβέρνηση που τα προωθεί. Να επιβάλουμε την αναγκαία ρήξη με ΕΕ-ΕΥΡΩ. Για μια νικηφόρα απελευθερωτική προοπτική των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων έξω από χρέος, ευρωχούντα, επιτροπεία και ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

-Πώς μπορεί σήμερα να βρει εύφορο έδαφος και να πείσει τους πολίτες το σύνθημα «ρήξη με την ευρωζώνη και την Ε.Ε»;

Το **ΟΧΙ** των εργαζομένων, των ανέργων, της φτωχολογιάς και της ανυπόταχτης νεολαίας είναι μήνυμα ρήξης με τα μνημόνια, το ευρώ, την ΕΕ και το ΔΝΤ, κόντρα σε θεούς και δαίμονες που πρόβαλαν αυτά τα διλήμματα.

Μέσα στο ρεύμα αυτό, είναι ισχυρό το «όχι της ρήξης», το «τριπλό όχι» στους εκβιασμούς των δανειστών, στα κυβερνητικά μνημόνια, στην ΕΕ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει στο *“ευρώ πάση θυσία”* και χρεώνει τον κόσμο ότι *«δεν ήθελε τη ρήξη»*.

Μεγάλα τμήματα του λαού, ωστόσο, έχουν πειστεί, από την σκληρή πείρα τους ότι ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ δεν είναι εταίροι, αλλά τρομοκράτες ιμπεριαλιστές. Ότι Ε.Ε και ευρωζώνη είναι η διεθνής των τοκογλύφων, η σύγχρονη φυλακή των λαών κι ότι η απελευθέρωση από τα δεσμά τους είναι όρος ζωής και αξιοπρέπειας.

Αυτό το ρήγμα είναι ενεργό, βαθαίνει διαρκώς, και η νικηφόρα προοπτική του απαιτεί μια άλλη αριστερά, της ρήξης και όχι των συμβιβασμών, που θα τραβήξει την μάχη του **«ΟΧΙ»** ενάντια στην ΕΕ, το ΔΝΤ και το κεφάλαιο μέχρι το τέλος.

-Ποια πολιτικά συμπεράσματα μπορούν να βγάλουν οι ευρωπαϊκοί λαοί από την «ελληνική εμπειρία»;

Οι ευρωπαϊκοί λαοί αντιμετωπίζουν την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ και την αντεργατική επίθεση του κεφαλαίου που φορτώνει την κρίση του στους εργαζόμενους. Με δραματικό τρόπο το “ελληνικό πείραμα” κοινωνικής γενοκτονίας αποτελεί πραγματική απειλή για τους λαούς της Ευρώπης.

Ο αγώνας του λαού μας αποτελεί διεθνιστική συμβολή στην πάλη των εργαζομένων στην Ευρώπη. Η εμπειρία αναδείχνει στην ημερήσια διάταξη, σε όλη την Ευρώπη, το ζήτημα μιας άλλης αριστεράς αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής κομμουνιστικής. Ικανής να αποκρούσει την ακροδεξιά δημαγωγία και να στηρίξει τον αγώνα για μια ελεύθερη ζωή σε ρήξη με την ΕΕ, το κεφάλαιο και την εξουσία του, με την εργατική τάξη και τον λαό στο τιμόνι.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών, 17.7.2015